

Granados, qui podrà més?

L'altre dia, la Paeria lleidatana creava la Comissió Any Granados per preparar, de cara al 2016, el centenari de l'accidentada mort del compositor Pantaleón Enrique Joaquín Granados Campiña (torpedinat el vaixell on viatjava pel submarí alemany UB-29), i accidentalment nascut a Lleida en 1867 (fill d'un militar cubà destinat a la ciutat, i una santanderina). Als pocs mesos de néixer, la família marxà a Canàries i, molt després, a Barcelona, on Granados va iniciar i consolidar la carrera musical, i entre altres iniciatives, cofundant l'Orfeó Català... L'alcalde Ros va posar la primera pedra de l'efemèride pregonant que "La commemoració ha de ser un motiu especial per a incidir en la difusió de la seva obra des de Lleida, amb una projecció mundial". Tant de bo. Però Barcelona, que té el fons personal de l'artista (Biblioteca de Catalunya, Museu de la Música)

potser també ho vulgui commemorar. Per tant, en el previsible xoc d'interessos necrofílics-culturals entre Lleida i Barcelona, cal curar-se en salut. Que la flamant Comissió del Centenari, comandada per la Puri Terrado i el Lluís Sanmartín, es posi les piles amb tones d'ambició i carretades d'euros al servei de "la projecció mundial" granadosina vaticinada per l'alcalde. També, i en

En xoc d'interessos necroculturals entre Lleida i Barcelona, qui podrà més?

l'àmbit local, que serveixi per a que el veïnat acabi descobrint que l'Enric Granados és quelcom més que un carrer i un auditori. I una casa on va néixer el músic, empastifada de 'graffitis', davant el Mercat del Pla. Qui podrà, ¿Lleida, Barcelona, o Canàries?